

Útvar ministra pro evropské záležitosti
Odbor koncepcí a analýz

FRAKCE V EVROPSKÉ PARLAMENTU PO VOLBÁCH V ČERVNU 2009

Stav k 1.9.2009

Úvod.....	3
1. Evropská strana lidová (EPP).....	5
2. Pokroková aliance socialistů a demokratů (S&D)	8
3. Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (ALDE).....	10
4. Zelení / Evropská svobodná aliance (Greens/EFA)	12
5. Evropská sjednocená levice / Severská zelená levice (GUE/NGL).....	14
6. Evropští konzervativci a reformisté (ECR)	16
7. Evropa svobody a demokracie (EFD)	18
8. Nezařazení	19
Organizační struktura a vliv frakcí na parlamentní činnost	20
Příloha : Předsednictvo a čeští členové výborů Evropského parlamentu.....	22

Úvod

Evropský parlament (EP), který si v letošním roce připomněl 30. výročí od prvních přímých voleb, je jedinou přímo volenou institucí Evropské unie. Pravomoci EP se dělí na oblast legislativní, rozpočtovou a kontrolní. EP se tak např. podílí na přijímání legislativy, která se týká našeho každodenního života jako je telefonní roaming, ceny energií nebo standardy pro dětské hračky, má právo interpelovat Radu i Evropskou komisi (EK), schvaluje rozpočet i složení nové EK a případně vyslovuje nedůvěru existující Komisi.

Evropský parlament má za úkol zastupovat občany všech členských států. Evropské volby jsou však stále do velké míry volbami národními.¹ V EP se zvolení europoslanci sdružují nikoli podle národní příslušnosti, ale primárně dle politické orientace do nadnárodních politických skupin (frakcí). Založení politické skupiny přináší materiální a finanční výhody i politický profit, není ale povinností, a proto někteří poslanci zůstávají nezařazení. K vytvoření frakce je podle nových pravidel jednacího řádu parlamentu nezbytný minimální počet 25 poslanců z nejméně 7 členských států, přičemž není dovoleno být členem více než jedné politické skupiny.² Frakce v EP lze rozdělit do dvou skupin. Jednak jsou zde zastoupeny frakce evropských politických stran, tzn. strany, které mají vlastní evropskou organizační strukturu a existují i nezávisle na Evropském parlamentu (např. Evropská lidová strana, Strana evropských socialistů, Evropská federace stran zelených apod.), a za druhé frakce, které sdružují zástupce národních stran pouze v rámci EP. Frakce v EP jsou ovšem volnými sdruženími národních politických stran, přičemž stranická disciplína se týká 60 - 70 % případů hlasování.³ Realitou v parlamentu není stabilní koalice frakcí, ty jsou vytvářeny aktuálně podle jednotlivých návrhů, o kterých je hlasováno. Nejčastější je spolupráce dvou nejsilnějších frakcí EPP⁴ a socialistů, jazyčkem na vahách pak bývá zejména liberální frakce ALDE.

Evropský parlament zvolený v červnu 2009 tvoří 736 poslanců⁵, kteří jsou rozděleni, stejně jako v minulém volebním období, do 7 frakcí⁶. K určité změně politické mapy nicméně došlo. V současné chvíli je ale obtížné posoudit, zda bude mít toto nové rozložení sil výraznější vliv na hledání konsenzu⁷ uvnitř EP. Dvě nejsilnější frakce se po volbách přejmenovaly, dvě frakce se sloučily do jedné a jedna frakce je zcela nová. Dosavadní největší frakce Evropská lidová strana a Evropští demokraté (EPP/ED) se nyní po odchodu britských konzervativců a české ODS nazývá Evropská

---

¹ Chopin, T.: Princip zastoupení a demokracie v Evropě v Lequesne, Ch., Rovná, L.: Zastoupení evropské pětadvacítky v Evropském parlamentu, CeFReS, Praha 2005, s. 18.

² Čl. 30 Jednacího řádu EP pro 7. volební období, červenec 2009.

³ Costa, O.: Dopady rozšíření EU na jednání Evropského parlamentu v Lequesne, Ch., Rovná, L.: Zastoupení evropské pětadvacítky v Evropském parlamentu, CeFReS, Praha 2005, s. 83.

⁴ V textu jsou používány oficiální zkratky frakcí nikoliv jejich české překlady.

⁵ V minulém volebním se počet poslanců EP zvýšil na 785 křesel, poté co v roce 2004 přistoupilo 10 zemí (z 626 na 732) a následně v roce 2007 po přistoupení Rumunska a Bulharska (navýšení o dalších 53 poslanců). Stávající úprava voleb vychází ze znění Smlouvy z Nice a Aktu o přistoupení Bulharska Rumunska, který stanoví pro volební období EP 2009 – 2014 počet poslanců na 736. V případě vstupu Lisabonské smlouvy v platnost dojde ke změně počtu křesel v EP po zbývající část volebního období 2009-2014 z 736 na 754 křesel – 12 členských států (FR, IT, UK, ES, PL, NL, SE, BG, AT, LV, SI, MT) bude mít vyšší počet členů EP, Německu přechodně zůstanou 3 členové EP navíc.

⁶ 27 poslanců je nezařazených.

⁷ Označení pro „širokou shodu“ – anglicky *consensus* a zároveň přijetí – anglicky *consent*.

lidová strana (EPP) a Strana evropských socialistů (PES) se přejmenovala na Pokrokovou alianci socialistů a demokratů (S&D). Přibližně polovina poslanců obhájila svůj předchozí mandát.⁸

Početní síla jednotlivých frakcí a jejich předsedové

	1. Evropská strana lidová (EPP)	265	Joseph Daul (FR)
	2. Pokroková aliance socialistů a demokratů (S&D)	184	Martin Schulz (DE)
	3. Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (ALDE)	84	Guy Verhofstadt (BE)
	4. Zelení / Evropská svobodná aliance (Greens/EFA)	55	Daniel Cohn-Bendit (FR), Rebecca Harms (DE)
	5. Evropští konzervativci a reformisté (ECR)	54	Michał Kaminski (PL)
	6. Evropská sjednocená levice / Severská zelená levice (GUE/NGL)	35	Lothar Bisky (DE)
	7. Evropa svobody a demokracie (EFD)	32	Nigel Farage (UK)
	8. Nezařazení	27	

⁸ 370 poslanců je v EP nových.

1. Evropská strana lidová (EPP)

265 členů

Předseda: Joseph Daul (FR)

Místopředsedové: Vito Bonsignore (IT), Rumiana Jelevová (BG), Othmar Karas (AT), Ioannis Kasoulides (CY), Marian-Jean Marinescu (RO), Jaime Mayor Oreja MEP (ES), Paulo Rangel (PT), József Szájer (HU), Manfred Weber (DE), Corien Wortmann-Koolová (NL).

Čeští členové frakce: J. Březina, Z. Roithová (KDU-ČSL)

EPP již třetí volební období (1999, 2004, 2009) zůstává s 265 poslanci nejsilnější frakcí v EP. Na ustavující schůzi byl předsedou EPP znovu zvolen její dosavadní předseda Joseph Daul většinou 225 z 228 hlasů přítomných poslanců. Předsedou frakce je od roku 2007, kdy ve funkci nahradil Hanse-Gerta Pötteringa po jeho zvolení předsedou EP.

Po odchodu britských konzervativců a české ODS již frakce nepoužívá označení „-ED“ (Evropští demokraté), které v jejím názvu figurovalo od roku 1999. Kromě absence britské delegace, která byla v minulém období druhou nejpočetnější, představuje největší změnu výrazné posílení zástupců Itálie (spojením Forza Italia a National Alliance, kteří v předchozím legislativním období tvořili součást frakce UEN, se zvýšil počet Italů z 24 na 35) a Francie (z 18 na 30). Členkou frakce je např. i dcera rumunského prezidenta Elena Basescu. Rozhodnutí Davida Camerona o vystoupení Konzervativní strany z EPP a založení vlastní frakce přispěje nepochybně k větší názorové kompaktnosti EPP.

Základními programovými principy EPP je vybudování federální Evropy, sociálně tržní hospodářství, zásada subsidiarity a ochrana tradičních hodnot a rodiny. Pro 7. legislativní období se EPP chce soustředit zejména na následující priority⁹:

- Evropa a její hodnoty (podpora tradičních hodnot)
- Růst a zaměstnanost v EU (pragmatické řešení finanční krize, lepší koordinace hospodářských politik, dokončení jednotného trhu, reforma rozpočtu EU a jeho financování)
- Efektivní transatlantické vztahy zejména v oblasti obrany, energetické bezpečnosti, klimatické změny a vízového režimu)
- Bezpečnější Evropa (boj proti terorismu a organizovanému zločinu, vytvoření koherentní energetické politiky s cílem bojovat proti klimatickým změnám a za udržitelný rozvoj, potravinová bezpečnost, vytváření společné imigrační politiky)
- Solidárnější Evropa (dosažení větší solidarity mezi členskými státy jako součást politiky soudržnosti)
- Ochrana životního prostředí

---

⁹ EPP: Ten priorities for the EPP Group 2009 – 2014, Putting people at the heart of Europe, <http://stream.epp-ed.eu/Activities/docs/year2009/2009-2014group-priorities-en.pdf> (10.8.2009)

SLOŽENÍ FRAKCE EPP

Země	Politická strana	Počet poslanců	Celkem
Německo	Křesťanskodemokratická unie / Christliche Demokratische Union (CDU)	34	42
	Křesťanskosociální unie / Christliche-Soziale Union in Bayern (CSU)	8	
Itálie	Lid svobody / Il Popolo della Libertá (PdL)	29	35
	Svaz křesťanských demokratů a demokratů středu / Union di Centro (UDC)	5	
	Jihotyrolská lidová strana / Südtiroler Volkspartei (SVP)	1	
Francie	Svaz pro lidové hnutí / Union pour un Mouvement Populaire (UMP)	29	29
Polsko	Občanská platforma / Platforma Obywatelska (PO)	25	28
	Polská lidová strana / Polskie Stronnictwo Ludowe (PSL)	3	
Španělsko	Lidová strana / Partido Popular (PP)	23	23
Maďarsko	Svaz mladých demokratů – Maďarský občanský svaz / Fidesz – Magyar Polgári Szövetség (FIDESZ-KDNP)	14	14
Rumunsko	Demokratická liberální strana / Partidul Democrat Liberal (PD-L)	10	14
	Demokratický svaz Maďarů v Rumunsku / Uniunea Democrata a Maghiarilor din Romania (UDMR)	3	
	Elena Bănescu (NA)	1	
Portugalsko	Sociálně demokratická strana / Partido Social Democrata (PSD)	8	10
	Sociálně demokratický střed-Lidová strana / Centro Democrático e Social-Partido Popular (CDS-PP)	2	
Řecko	Nová demokracie / Νέα Δημοκρατία (ND)	8	8
Bulharsko	Občané za evropský rozvoj Bulharska / Граждани за европейско развитие на България (GERB)	5	6
	Modrá koalice / Синята коалиция (SDS-DSB)	1	
Rakousko	Rakouská lidová strana / Österreichische Volkspartei (ÖVP)	6	6
Slovensko	Slovenská demokratická a křesťanská únia - Demokratická strana (SDKÚ – DS)	2	6
	Strana maďarskej koalície - Magyar Koalíció Pártja (SMK-MPK)	2	
	Křesťanskodemokratické hnutí (KDH)	2	
Belgie	Křesťanští demokraté a Vlámové / Christen-Demokratish en Vlaams (CD&V)	3	5
	Demokratický a humanistický střed / Centre Démocrate Humaniste (CDH)	1	
	Křesťanskosociální strana / Christlich Soziale Partei (CSP)	1	
Nizozemsko	Křesťanskodemokratická výzva / Christen-Democratisch Appel (CDA)	5	5
Švédsko	Umírněná koaliční strana / Moderata Samlingspartiet (M)	4	5
	Křesťanskodemokratická strana / Kristdemokraterna (KD)	1	
Irsko	Fine Gael (FG)	4	4
Litva	Vlastenecký svaz – Litevští konzervativci / Tėvynės sąjunga - Lietuvos krikščionys demokratai (TS-LKD)	4	4
Finsko	Národní koaliční strana / Kansallinen Kokoomus r.p. (KOK)	3	4
	Křesťanští demokraté / Christian Democrats (KD)	1	
Lotyšsko	Občanský svaz / Pilsoniska Savienība (PS)	2	3
	Nový věk / Jaunais laiks (JL)	1	
Lucembursko	Křesťanskosociální lidová strana / Chrestlech Sozial Vollekspartei (CSV)	3	3
Slovinsko	Slovinská demokratická strana / Slovenska demokratska stranka (SDS)	2	3

	Nové Slovinsko – Křesťanská lidová strana / Nova Slovenija Krščanska ljudska stranka (N.Si)	1	
Česká Republika	Křesťanská a demokratická unie – Čs. strana lidová (KDU-ČSL)	2	2
Kypr	Demokratické shromáždění / Dimokratikos Sinagermos (DISY)	2	2
Malta	Nacionalistická strana / Partit Nazzjonalista (PN)	2	2
Dánsko	Konzervativní lidová strana / Det Konservative Folkeparti (KF)	1	1
Estonsko	Unie vlasti a Res Publiky / Isamaa ja Res Publica Liit (IRL)	1	1

CELKEM

265

2. Pokroková aliance socialistů a demokratů (S&D)

184 členů

Předseda: Martin Schulz (DE)

Místopředsedové: Maria Badia i Cutchet (ES), Monika Beňová (SK), Véronique De Keyserová (BE), Stephen Hughes (GB), Stéphane Le Foll (FR), Adrian Severin (RO), Giancarlo Susta (IT), Hannes Swoboda (AT), Marita Ulvskog (SE).

Čeští členové frakce: Z. Brzobohatá, R. Dušek, R. Falbr, J. Havel, P. Poc, L. Rouček, O. Sehnalová (ČSSD)

Socialistická frakce přijala svůj nový název na ustavující schůzi dne 23. 6. 2009 v důsledku spojení Strany evropských socialistů (PES) a italské Demokratické strany (její poslanci byli dosud rozděleni mezi PES a ALDE). Stejně jako ve volebním období 2004-2009 je druhou nejsilnější frakcí v EP. Rozdíl v počtu získaných křesel mezi první EPP a druhou S&D se po volbách v červnu 2009 ovšem ještě zvýšil. Levicové strany propadly ve většině členských zemí, bez ohledu na to, zda byly v opozici nebo ve vládě. Vítězně z voleb vyšly levicové strany jen v šesti menších státech EU (Dánsko, Malta, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Švédsko) a v některých zemích dosáhly historicky nejhorších volebních výsledků (Německo, Velká Británie). Britská Labour tak oslabilo z 19 na 12 poslanců, portugalská socialisté z 12 na 7 a španělská delegace z 24 na 21. Výraznou změnou ve složení frakce je i zmenšení francouzské delegace, která byla v minulém období s 31 poslanci nejpočetnější (nyní 14). I přes volební neúspěch PES byl v tajném hlasování předsedou socialistické frakce opět zvolen německý poslanec Martin Schulz.

V rámci programových dokumentů frakce prosazuje snahu o vyváženost konkurenceschopnosti a výkonné ekonomiky EU s udržení sociální koheze a evropského sociálního modelu. Socialistická frakce chce zlepšovat životní a pracovní podmínky v EU, zajistit lepší ochranu a více příležitostí pro všechny a volá po lepší ochraně před změnami klimatu.

Hlavními cíli pro následující legislativní období jsou¹⁰:

- Nastartování ekonomiky EU a prevence před další finanční krizí (reforma finančního trhu, strategie pro růst a zaměstnanost, podpora tvorby pracovních míst a rozvoj sociálního hospodářství v Unii)
- Sociální Evropa (důraz na spravedlnost, rovné příležitosti, evropský rámec veřejných služeb, posílení práv zaměstnanců, ochrana občanských práv, boj proti diskriminaci)
- Evropa v čele boje proti klimatickým změnám (pomoc rozvojovým zemím čelit klimatickým změnám, ambiciózní klimatická a energetická politika, modernizace společné zemědělské politiky)
- Rovnost mužů a žen (vytvoření Evropské charty ženských práv, rovné politické zastoupení v orgánech EU, rovnováha pracovního a osobního života)
- Jednotné standardy pro legální migraci do EU, vytvoření Evropské charty pro integraci přistěhovalců, boj proti nelegální migraci.
- Podpora míru a bezpečnosti, rozvoj partnerství se třetími zeměmi, boj s chudobou

---

¹⁰ PES: People first, A new direction for Europe, http://www.pes.org/downloads/PES_manifesto_2009-EN.pdf (11.8.2009)

SLOŽENÍ FRAKCE S&D

Země	Politická strana	Počet poslanců
Německo	Sociálnědemokratická strana Německa / Sozialdemokratische Partei Deutschlands (SPD)	23
Itálie	Demokratická strana / Partito Democratico (PD)	21
Španělsko	Španělská socialistická dělnická strana / Partido Socialista Obrero Español (PSOE)	21
Francie	Socialistická strana / Parti Socialiste (PS)	14
Spojené království	The Labour Party (Lab.)	13
Rumunsko	Koalice Sociálně demokratické strany – Konzervativní strana / Alianța Electorală PSD+PC (PSD-PC)	11
Řecko	Panhelénské socialistické hnutí / Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα (P.A.SO.K)	8
Česká Republika	ČSSD	7
Polsko	Svaz demokratické levice – Unie práce / Sojusz Lewicy Demokratycznej - Unia Pracy (SLD-UP)	7
Portugalsko	Socialistická strana / Partido Socialista (PS)	7
Belgie	Socialistická strana / Parti Socialiste (PS)	3
	Socialistická strana.Jinak / Socialistische Partij.Anders (sp.a)	2
Slovensko	SMER - sociálna demokracia (SMĚR)	5
Švédsko	Sociálnědemokratická dělnická strana / Arbetarepartiet-Socialdemokraterna (S)	5
Bulharsko	Bulharská socialistická strana / Коалиция за България (BSP)	4
Dánsko	Sociálnědemokratická strana / Socialdemokratiet (A)	4
Maďarsko	Maďarská socialistická strana / Magyar Szocialista Párt (MSZP)	4
Rakousko	Sociálnědemokratická strana Rakouska / Sozialdemokratische Partei Österreichs (SPÖ)	4
Irsko	Labouristická strana / Labour Party (Lab.)	3
Litva	Sociálnědemokratická strana Litvy / Lietuvos Socialdemokratų Partija (LSDP)	3
Malta	Labouristická strana / Partit Labourista (PL (MLP))	3
Nizozemsko	Strana práce / Partij van de Arbeid (PvdA)	3
Kypr	Hnutí sociálních demokratů / Kinima Sosialdimokraton (EDEK)	1
	Demokratická strana / Dimokratiko Komma (DI.KO)	1
Slovinsko	Sociální demokraté / Socialni demokrati (SD)	2
Finsko	Finská sociálnědemokratická strana / Suomen Sosialidemokraattinen Puolue (SDP)	2
Estonsko	Sociálnědemokratická strana / Sotsiaaldemokraatlik Erakond (SDE)	1
Lotyšsko	Centrum shody / Saskaņas Centrs (SC)	1
Lucembursko	Lucemburská socialistická dělnická strana / Lëtzebuerger Sozialistesche Arbechterpartei (LSAP)	1

CELKEM

184

3. Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (ALDE)

84 členů

Předseda: Guy Verhofstadt (BE)

Místopředsedové: Alexander Graf Lambsdorff (DE), Marielle De Sarnez (FR), Anneli Jäätteenmäki (FI), Niccolò Rinaldi (IT), Adina-Ioana Vălean (RO)

ALDE, frakce sestávající ze dvou evropských liberálních stran (Evropské liberálně-demokratické a reformní strany, ELDR, a Evropské demokratické strany, PDE), zůstala třetím největším uskupením v EP. Celkový počet poslanců ALDE se od minulého volebního období snížil z 99 na 84.

Programové prohlášení ALDE deklaruje deset prioritních bodů¹¹. Základem je mírové soužití uvnitř Evropy za předpokladu respektu ke kulturní rozmanitosti a otevřenosti všem evropským zemím, které splní podmínky pro členství. ALDE prosazuje individuální svobody, volný obchod, globální roli EU v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky, ekonomickou a sociální solidaritu, ochranu životního prostředí a toleranci kulturní, náboženské a jazykové rozmanitosti. Podpora je vyjádřena přijetím Lisabonské smlouvy. Cílem společné ekonomické politiky musí být dle ALDE vytvoření prosperity, konkurence a pracovních míst a udržení životaschopného evropského sociálního modelu.

---

¹¹ ALDE: 10 political priorities, http://www.alde.eu/fileadmin/webdocs/key_docs/10Priorities-booklet-EN1.pdf (11.8.2009)

SLOŽENÍ FRAKCE ALDE

Země	Politická strana	Počet poslanců
Německo	Svobodná demokratická strana / Freie Demokratische Partei - Die Liberalen (FDP)	12
Spojené království	Liberální demokraté / Liberal Democrats (LD)	11
Itálie	Itálie hodnot – kandidátka Di Pietra / Italia dei Valori - Lista Di Pietro (IdV-Lista Di Pietro)	7
Francie	Demokratické hnutí / Mouvement Démocrate (MoDem)	6
Nizozemsko	Demokraté 66 / Democraten 66 (D66)	3
	Lidová strana svobody a demokracie / Volkspartij voor Vrijheid en Democratie (VVD)	3
Belgie	Otevřená strana vlámských liberálů a demokratů / VLD-Open Vlaamse Liberalen en Democraten (Open VLD)	3
	Reformní hnutí / Mouvement Réformateur (MR)	2
Bulharsko	Hnutí za práva a svobody / Движение за права и свободи (DPS)	3
	Národní hnutí pro stabilitu a pokrok / Национално движение за стабилност и възход (NDSV)	2
Rumunsko	Národní liberální strana / Partidul Național Liberal (PNL)	5
Irsko	Fianna Fáil (FF)	3
	Marian Harkin (Ind.)	1
Finsko	Finský střed / Suomen Keskusta r.p. (KESK)	3
	Švédská lidová strana / Svenska folkpartiet i Finland r.p. (SFP)	1
Švédsko	Liberální lidová strana / Folkpartiet liberalerna (FP)	3
	Strana středu / Centerpartiet (C)	1
Dánsko	Levice – Dánská liberální strana / Venstre – Danmarks Liberale Parti (V)	3
Estonsko	Estonská strana středu / Eesti Keskerakond (KE)	2
	Reformní strana / Eesti Reformierakond (ER)	1
Španělsko	Koalice pro Evropu / Coalición por Europa (CpE)	2
Litva	Litevský svaz liberálů / Lietuvos Respublikos liberalų sąjūdis (LRLS)	1
	Strana práce / Darbo partija (DP)	1
Slovinsko	ZARES – nová politika / ZARES – nova politika	1
	Liberální demokracie Slovinska / LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE (LDS)	1
Lotyšsko	Lotyšská první strana – Lotyšská cesta / Latvijas Pirmā Partija - Latvijas Ceļš (LPP/LC)	1
Lucembursko	Demokratická strana / Demokratesch Partei (DP)	1
Slovensko	Lidová strana - Hnutie za demokratické Slovensko (LS – HZDS)	1

CELKEM

84

4. Zelení / Evropská svobodná aliance (Greens/EFA)

55 členů

Předsedové: Daniel Cohn-Bendit (FR), Rebecca Harms (DE)

Místopředsedové: Jill Evansová (GB), předsedkyně EFA, Reinhard Bütikofer (DE), Marije Cornelissen (NL), Eva Lichtenbergerová (AT), Raül Romeva (ES), Claude Turmes (LU), Emilie Turunenová (DK).

Strana Zelení/Evropská svobodná aliance si jako jediná polepšila v počtu získaných křesel (zvýšení ze 43 na 55). Spolupředsedou frakce se opět stal Daniel Cohn-Bendit, tentokrát zvolený ve Francii. Členem této frakce je i poslanec za švédskou Pirátskou stranu, která vznikla v reakci na soudní spor s provozovateli serveru Pirate Bay, umožňující bezplatné stahování hudby na internetu. Se svým jediným programovým bodem, uvolnění práv duševního vlastnictví v oblasti internetu a IT, získala ve Švédsku 7,1%.

Zelení jsou sice silnější částí frakce, program je ovšem výsledkem kompromisu se zájmy regionalistů z Evropské svobodné aliance. Základem programu Zelených je profilace na ekologické tématice, důraz na princip trvale udržitelného rozvoje, světový mír, odzbrojení, pomoc zemím třetího světa, rovnost pohlaví, ochranu menšin či sociální spravedlnost. Hlavními body programu EFA jsou zejména prohlubování demokracie ve smyslu decentralizace a přímé participace lidí na rozhodovacím procesu a rozšiřování principu subsidiarity a solidarity uvnitř Evropské unie. Greens/EFA jsou toho názoru, že EU příliš zdůrazňuje ekonomickou dimenzi integrace na úkor sociálních, kulturních a ekologických hodnot.¹²

---

¹² www.greens-efa.org

SLOŽENÍ FRAKCE GREENS/EFA

Země	Politická strana	Počet poslanců
Německo	Zelení / Bündnis 90 - Die Grünen (GRÜNE)	14
Francie	Evropa – Ekologie / Europe écologie (Europe écologie)	14
Spojené království	Skotská národní strana / Scottish National Party: Protecting Scottish Jobs, working for recovery (SNP)	2
	Zelení / The Green Party (Greens)	2
	Plaid Cymru - The Party of Wales (Plaid)	1
Belgie	Ekologická konfederace / Ecologistes Confédérés pour l'Organisation de Luttes Originales (ECOLO)	2
	Nová vlámská aliance / Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA)	1
	Zelení! / Groen!	1
Nizozemsko	Zelená levice / GroenLinks (GL)	3
Švédsko	Zelení / Miljöpartiet de gröna (MP)	2
	Pirátská strana / Piratpartiet (PP)	1
Dánsko	Socialistická lidová strana / SF – Socialistisk Folkeparti (F)	2
Španělsko	Evropa národů – Zelení / Europa de los Pueblos-Los Verdes (EdP-V)	1
	Levice / Iniciativa per Catalunya Verdes (ICV)	1
Rakousko	Zelení / Die Grünen - Die Grüne Alternative (GRÜNE)	2
Finsko	Svaz zelených / Vihreä liitto r.p. (VIHR)	2
Estonsko	Indrek Tarand (Ind.)	1
Řecko	Zelení / Οικολόγοι Πράσινοι (OP)	1
Lotyšsko	Za lidská práva v jednotném Lotyšsku / Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā (PCTVL)	1
Lucembursko	Zelení / déi gréng	1

CELKEM

55

5. Evropská sjednocená levice / Severská zelená levice (GUE/NGL)

35 členů

Předseda: Lothar Bisky (DE)

Místopředsedové: Eva-Britt Svenssonová (SE), Ilda Figueiredová (PT), Kartika Liotardová (NL), Takis Hatzigeorgiou (CY), Miloslav Ransdorf (CZ).

Čeští členové frakce: J. Kohlíček, J. Maštálka, M. Ransdorf, V. Remek (KSČM)

Zásadní změnu ve složení frakce po volbách 2009 přinesl debakl italské krajní levice, jejíž delegace byla v minulém období spolu s německou nejsilnější. Zvýšil se počet francouzských a portugalských zástupců, naopak mírně kleslo zastoupení Čechů. Šéfem frakce byl zvolen předseda německé Die Linke Lothar Bisky. Bisky je od roku 2007 rovněž předsedou Strany evropské levice. GUE/NGL i přes minimální šanci na úspěch postavila do boje o předsednický post v EP vlastní kandidátku Evu-Britt Svensson. Přestože GUE/NGL čítá v EP 35 míst, získala pro svou kandidátku celkem 89 hlasů. Místopředsednický post ve frakci obhájil český poslanec Miloslav Ransdorf.

Již samotný oficiální název vzniklý spojením dvou jazyků (Groupe de la Gauche Unitaire Européen/Nordic Green Left) svědčí o jisté rozpolcenosti strany. GUE/NGL tvoří strany nové evropské levice, komunistické strany a skandinávské levicové ekologické strany. Profilují se na základě odporu proti kapitalismu a usilují o lidskou rovnost a osvobození od všech forem útlaku a diskriminace.

Hlavními prioritami pro červnové volby se pro GUE/NGL staly:¹³

- Zaměstnanost (kvalita pracovních míst, sociální práva a vzdělávání)
- Rozvoj (podpora vztahů s jižními státy, sociální výdaje na vzdělání a zdravotnictví)
- Rovné postavení žen (odstranění rozdílu v platech mezi muži a ženami, sladění pracovního a rodinného života, netolerance násilí na ženách)
- Imigrace a azyl (zdůraznění pozitivních aspektů imigrace)
- Boj proti diskriminaci

---

¹³ <http://www.guengl.eu/>

SLOŽENÍ FRAKCE GUE/NGL

Země	Politická strana	Počet poslanců
Německo	Levice / DIE LINKE	8
Francie	Levicová fronta / Front de gauche pour changer d'Europe: PG, PCF, Gauche Unitaire, Gauche Alternative, ADS, GU (FG)	4
	Zámořská aliance / Alliance des Outre-mers (AOM)	1
Portugalsko	Levý blok / BLOCO de ESQUERDA (BE)	3
	Sjednocená demokratická koalice / CDU - COLIGACÃO DEMOCRÁTICA UNITÁRIA - PCP – PEV (CDU (PCP-PEV))	2
Česká republika	Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM)	4
Řecko	Komunistická strana Řecka / Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας (Κ.Κ.Ε.)	2
	Koalice radikální levice / Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς (SY.RIZ.A.)	1
Kypr	Pokroková strana pracujících / Anorthotikon Komma Ergazemenou Laou (AKEL)	2
Nizozemsko	Socialistická strana / Socialistische Partij (SP)	2
Dánsko	Lidové hnutí proti EU / Folkebevægelsen mod EU (N)	1
Irsko	Socialistická strana / Socialist Party (SP)	1
Španělsko	Levice / Izquierda Unida (IU)	1
Lotyšsko	Centrum shody / Saskaņas Centrs (SC)	1
Švédsko	Levicová strana / Vänsterpartiet (V)	1
Spojené království	Sinn Féin (SF)	1

CELKEM

35

6. Evropsští konzervativci a reformisté (ECR)

54 členů

Předseda: Michal Kaminski

Čeští členové frakce: M. Cabrnich, A. Češková, H. Fajmon, E. Kožušník, M. Ouzský, I. Strejček, E. Tošenovský, O. Vlasák, J. Zahradil (ODS)

Krátce po volbách byl završen proces vzniku nové pravicové, nefederalistické frakce, která navázala na aktivity Hnutí pro evropskou reformu z roku 2006. Frakce vychází ze spolupráce britských konzervativců, české ODS (původně Evropsští demokraté v EPP-ED) a polské Právo a spravedlnost (dosud v EP v rámci Unie pro Evropu národů). Frakci se podařilo naplnit obě podmínky pro vznik frakce – členství alespoň pětadvaceti poslanců z minimálně 7 členských zemí Unie, když se k frakci připojili např. bývalý maďarský ministr financí Lajos Bokros, který na počátku 90. let provedl v Maďarsku radikální ekonomické reformy, bývalý lotyšský ministr financí a dopravy Roberts Zile či Derk Eppink, novinář a bývalý člen kabinetu nizozemského komisaře Fritse Bolkensteina¹⁴, autor knihy „Life of a European Mandarin“ popisující byrokratickou kulturu zaměstnanců i politický boj v zákulisí Evropské komise.

Motivem osamostatnění se Konzervativní strany s dalšími několika stejně smýšlejícími stranami byla snaha hlasitěji a efektivněji prezentovat své konzervativně-liberální názory. Na založení nové konzervativní frakce existují dva pohledy. Na jedné straně sice dojde k posílení vlivu, vzhledem k tomu, že frakce bude moci zůstat více věrná svému programu a bude tak moci jednotně hájit své postoje, na straně druhé ovšem dochází k oslabení, neboť je mnohem menší a jako celek má nižší schopnost se prosadit. Vedlejším efektem bude zároveň rozvolnění kontaktů např. se zástupci vládních stran z Francie či Německa. Složení frakce naznačuje, že půjde o křehkou koalici, kde odchod už jednoho nebo dvou poslanců může znamenat její zánik.

ECR se navíc potýkala s vnitřními problémy již v prvních dnech své existence. Britští konzervativci se museli vzdát vedení nové frakce v EP, aby zabránili rozpadu ECR. Spory vyvolalo rozhodnutí konzervativního europoslance Edwarda McMillana-Scotta kandidovat na místopředsedu EP a postavit se tak oficiálnímu kandidátovi ECR Michalu Kamińskému. Zatímco McMillan-Scott zvolen byl, Kamiński ne. Edward McMillan-Scott¹⁵ byl rychle vyloučen a Kamiński byl kompenzován funkcí šéfa ECR. Timothy Kirkhope, který vede 24 konzervativních poslanců, tak musel ustoupit Kamińskému zastupujícímu 15 poslanců strany Právo a spravedlnost.

---

¹⁴Později estonského komisaře Siima Kallase.

¹⁵ Edward McMillan-Scott bývalý šéf konzervativců v EP, vykonával funkci místopředsedy EP již od roku 2004. Prozatím zůstává mezi nezařazenými, ale ve svém interview pro The Sunday Telegraph naznačil, že by se rád mezi své kolegy z Konzervativní strany vrátil. (viz <http://www.telegraph.co.uk/news/newstoppers/politics/conservative/5858497/Feud-grips-new-Tory-Euro-grouping.html>) To ovšem vzhledem k odporu zástupců z PiS zřejmě nebude možné. Edward McMillan-Scott tak ještě může zvážit návrat do EPP.

SLOŽENÍ FRAKCE ECR

Země	Politická strana	Počet poslanců
Spojené království	Konzervativní strana / Conservative Party (Cons.)	24
	Ulsterská unionistická strana / Ulster Conservatives and Unionists - New Force (UUP)	1
Polsko	Právo a spravedlnost / Prawo i Sprawiedliwość (PiS)	15
Česká republika	Občanská demokratická strana (ODS)	9
Belgie	Dedeckerova kandidátka / Lijst Dedecker (LDD)	1
Lotyšsko	Za vlast a svobodu–Lotyšská národní konzervativní strana / Tēvzemei un Brīvībai-LNNK (TB/LNKK)	1
Litva	Volební akce litevských Poláků / Lietuvos lenkų rinkimų akcija (LLRA (AWPL))	1
Maďarsko	Maďarské demokratické fórum / MAGYAR DEMOKRATA FÓRUM (MDF)	1
Nizozemsko	Křesťanská unie / ChristenUnie	1

CELKEM**54**

7. Evropa svobody a demokracie (EFD)

32 poslanců

Předseda: Nigel Farage (UK, UKIP)

EFD vznikla jako nová krajně pravicová frakce euroskeptiků, která se chystá hrát roli opozice a aktivně přispět ke kampani namířené proti přijetí Lisabonské smlouvy v druhém irském referendu. Byla vytvořena sloučením stran tvořících v předchozím legislativním období frakce Unie pro Evropu národů (UEN) a Nezávislost a demokracie (ID).

Skládá se ze 32 europoslanců z 8 národních politických stran, přičemž jádro tvoří britská Strana nezávislosti (UKIP; 13 europoslanců) a italská Liga severu (9 europoslanců). Euroskeptická UKIP, jejímž hlavním programovým cílem je vystoupení Spojeného království z EU, byla v evropských volbách velmi úspěšná, když se umístila na druhém místě před vládoucí Labour Party.¹⁶ Některé strany v EFD jsou označovány za krajně pravicové a nacionalistické. Vůdcem EFD se stal Nigel Farage (UKIP).

Frakce odmítá byrokratizaci Evropy a vytvoření jednotného evropského superstátu, staví proti další integraci Evropy (v rámci smluv a politik), která by prohloubila současný demokratický deficit a centralistickou strukturu Evropské unie. Frakce upřednostňuje, aby všechny smlouvy a dodatky byly schvalovány v národních referendech. Podle EFD by měly evropské státy a národy lépe střežit své hranice a posilovat své vlastní historické a kulturní hodnoty. Jednotlivým národním delegacím přiznává EFD právo hlasovat podle svých národních zájmů.

SLOŽENÍ FRAKCE EFD

Země	Politická strana	Počet poslanců
Spojené království	United Kingdom Independence Party (UKIP)	13
Itálie	Liga severu / Lega Nord (LN)	9
Dánsko	Dánská lidová strana / Dansk Folkeparti (O)	2
Řecko	Lidová ortodoxní výzva / Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμός Γ.Καρατζαφέρης (L.A.O.S.)	2
Litva	Pořádek a spravedlnost / Partija Tvarka ir teisingumas (TT)	2
Francie	Libertas (MPF - CPNT)	1
Nizozemsko	Křesťanská unie – Státní reformní strana / ChristenUnie-Staatskundig Gereformeerde Partij (SGP)	1
Slovensko	Slovenská národní strana (SNS)	1
Finsko	Praví Finové – Volební koalice Křesťanští demokraté / VAALILIITOSSA (KD-PS)	1

CELKEM

32

¹⁶ Ve volbách do EP ve Velké Británii zvítězila Konzervativní strana s 27% (získala 25 mandátů), druhá se umístila UKIP 16,09 % (13) a až třetí zůstala vládoucí Labour Party s 15,31% (13 mandátů).

8. Nezařazení

Mezi nezařazenými poslanci zůstali například francouzský nacionalistický politik Jean-Marie Le Pen, který v roce 2002 postoupil do druhého kola prezidentských voleb, Marine Le Pen, jeho dcera, Britská národní strana (BNP) Nicka Griffina, který byl již několikrát trestán za zpochybňování holokaustu, dále poslanci Hnutí pro lepší budoucnost Maďarska (Jobbik), která požaduje návrat k trianonským hranicím země z roku 1918 a otevřeně vystupuje proti Romům a Židům, nebo rumunský poslanec Vadim Tudor, bývalý dvorní novinář rumunského diktátora N. Ceauceska.

Tito poslanci, kteří se nacházejí na kraji politického spektra, jsou méně otevření jiným názorům, ať již lobbistů, či jiných europoslanců. V důsledku toho se nepodílí na uzavírání důležitých dohod a nemají tak v Evropském parlamentu velký vliv.

Země	Politická strana	Počet poslanců
Rakousko	Kandidátka Dr. Martina / Liste "Dr. Martin - für Demokratie, Kontrolle, Gerechtigkeit" (Martin)	3
	Svobodní / Freiheitliche Partei Österreichs (FPÖ)	2
Nizozemsko	Strana svobody / Partij voor de Vrijheid (PVV)	4
Spojené království	Britská národní strana / British National Party - Protecting British Jobs (BNP)	2
	Konzervativní strana / Conservative Party (Cons.)	1
	Demokratická unionistická strana / Democratic Unionist Party (DUP)	1
Francie	Národní fronta / Front National (FN)	3
Maďarsko	Hnutí za lepší Maďarsko / Jobbik Magyarorszáért Mozgalom (JOBBIK)	3
Rumunsko	Strana Velké Rumunsko / Partidul România Mare (PRM)	3
Belgie	Vlámské zájmy / Vlaams Belang (VB)	2
Bulharsko	Národní svaz Útok / Национален съюз Атака (АТАКА)	2
Španělsko	Jednota, pokrok a demokracie / Union, Progreso y Democracia (UPyD)	1

CELKEM

27

Organizační struktura a vliv frakcí na parlamentní činnost

Odrazem síly a vlivu jednotlivých frakcí v EP jsou získané posty ve vedení EP (předseda a 14 místopředsedů), stejně jako předsednická místa v jednotlivých výborech, jejichž mandát trvá 2,5 roku. Dvě hlavní politické skupiny EP, které společně disponují většinou v EP, podle očekávání uzavřely dne 7. července již tradiční technickou dohodu ohledně předsednictví této instituce. Vyplynulo z ní, že kandidát EPP, bude předsedat v první polovině funkčního období EP a na konci roku 2011 jej ve vedení EP vystřídá kandidát S&D. Stejně jako v předchozím legislativním období, kdy v první polovině předsedal EP Josep Borrell Fontelles (PES) a v druhé Hans-Gert Pöttering (EPP-ED). Dohoda mezi frakcemi PES a EPP o střídání jejich politiků v předsednickém úřadě funguje od roku 1989. V letech 1999 – 2004 byla přerušena dohodou o rotaci na předsednickém postu mezi EPP-ED a liberály.¹⁷ Po volbách v roce 2004 se ovšem EPP – ED vrátila ke spolupráci s PES.¹⁸

Podle očekávání byl proto zvolen v pořadí osmadvacátým předsedou EP představitel nejsilnější frakce, bývalý polský premiér Jerzy Buzek (EPP). Hlas mu dalo 555 členů EP, přičemž jediná další kandidátka, Švédka Eva-Britt Svensson (GUE-NGL), získala 89 hlasů.

Při volbě místopředsednických postů uspěli následující kandidáti:

EPP	Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (EL) Pál Schmitt (HU) Alejo Vidal-Quadras (ES) Roberta Angelilli (IT) Rainer Wieland (DE) Silvia Wieland (DE)
S&D	Giovanni Pittella (IT) Stavros Lambrinidis (EL) Miguel Angel Martínez Martínez (ES) Dagmar Roth-Behrendt (DE) Libor Rouček (CZ)
ALDE	Diana Wallis (UK) Silvana Koch-Merin (DE)
Greens/EFA	Isabelle Durant (BE)
Nezařazení	Edward McMillan-Scott (UK)

¹⁷ Předsedy EP tehdy byli Nicole Fontaineová (EPP-ED) a Pat Cox (ELDR).

¹⁸ Dočkal, V., Kaniok, P., Závěšický, J.: Evropský parlament, Mezinárodní politologický ústav Masarykovy univerzity, Brno 2007, s. 75

Na ustavující schůzi byli na základě nominací politických skupin voleni předsedové jednotlivých výborů. Složení výborů, které zkoumají otázky, které jim postoupí parlament, odráží v co největší míře složení parlamentu.

EPP bude v následujícím legislativním období stát v čele následujících výborů: AFET (zahraniční věci), AFCO (ústavní záležitosti), BUDG (rozpočet), JURI (právní záležitosti), ITRE (průmysl, výzkum a energetika), PETI (petice), SEDE (bezpečnost a obrana), REGI (regionální rozvoj), PECH (rybolov) a CULT (kultura a vzdělávání). S&D získala EMPL (zaměstnanost a soc. věci), LIBE (občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci), INTA (mezinárodní obchod), ale i ENVI (životní prostředí), AGRI (zemědělství) a TRAN (doprava a cestovní ruch). ALDE bude předsedat výborům ECON (hospodářství a měna), CONT (rozpočtová kontrola), Zelení/EFA povedou DEVE (rozvoj) a DROI (lidská práva), ECR získali vedení vlivného výboru IMCO (vnitřní trh a ochrana spotřebitele) a GUE/NGL FEMM (práva žen)¹⁹.

Frakce	% v EP	% předsednických postů
EPP	36	45,5
S&D	25	27,3
ALDE	11,4	9
Zelení/EFA	7,5	9
ECR	7,3	4,5
GUE/NGL	4,8	4,5
EFD	4,3	0

Při komparaci procentuálního zastoupení jednotlivých frakcí v EP a početního zisku předsednických křesel ve výborech pro první polovinu 7. legislativního období zjistíme, že zastoupení EPP je v tomto ohledu ve výborech o něco vyšší než by odpovídalo podílu poslaneckých křesel. Zajímavé je i srovnání výsledků Zelených/EFA a ECR, kteří v počtu získaných křesel v EP zaznamenávají rozdíl pouze o jednoho poslance. Na rozdělení předsednických postů mezi jednotlivé frakce je ovšem nutno nahlížet i z toho pohledu, že se jednotlivé parlamentní výbory liší vahou svého postavení vzhledem k důležitosti projednávané legislativy. V rámci parlamentní činnosti ve výborech hrají důležitou roli také koordinátoři a zpravodajové. Jednotlivé frakce tak mohou stanovit jednoho ze svých členů jako koordinátora, který usiluje o nalezení shody²⁰ a zpravodaje, který sleduje pokrok učiněný v souvislosti s příslušnou zprávou a hledá kompromisy v rámci výboru jménem své frakce.

¹⁹ Další informace o složení výborů viz příloha: Předsednictvo a čeští členové výborů Evropského parlamentu

²⁰ Pokud nelze shody dosáhnout, mohou jednat pouze po získání většiny, která s ohledem na příslušnou sílu jednotlivých skupin jasně představuje velkou většinu výboru. viz čl. 192 Jednacího řádu EP.

Příloha : Předsednictvo a čeští členové výborů Evropského parlamentu

Výbor pro zahraniční věci (AFET), 76 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Gabriele ALBERTINI	EPP, IT
Místopředsedové výboru	
Fiorello PROVERA 1. místopředseda	EFD, IT
Ioan Mircea PASCU 2. místopředseda	S&D, RO
Dominique BAUDIS 3. místopředseda	EPP, FR
Jean-Luc MELENCHON 4. místopředseda	GUE/NGL, FR
Čeští členové parlamentního výboru	
Libor ROUČEK	S&D, CZ

Výbor pro rozvoj (DEVE), 30 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předsedkyně výboru	
Eva JOLY	Greens/EFA, FR
Místopředsedové výboru	
Michèle STRIFFLER 1. místopředsedkyně	EPP, FR
Nirj DEVA 2. místopředseda	ECR, UK
Iva ZANICCHI 3. místopředsedkyně	EPP, IT
Corina CRETU 4. místopředseda	S&D, RO

Výbor pro mezinárodní obchod (INTA), 29 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Vital MOREIRA	S&D, PT
Místopředsedové výboru	
Cristiana MUSCARDINI 1. místopředsedkyně	EPP, IT
Robert STURDY 2. místopředseda	ECR, UK
Pawel Ksawery ZALEWSKI 3. místopředseda	EPP, PL
Yannick JADOT 4. místopředseda	Greens/EFA, FR
Čeští náhradníci ve výboru	
Jan ZAHRADIL	ECR, CZ

Výbor pro rozpočet (BUDG), 44 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Alain LAMASSOURE	EPP, FR
Místopředsedové výboru	
Jutta HAUG 1. místopředsedkyně	S&D, DE
Alexander ALVARO 2. místopředseda	ALDE, DE
Jean-Luc DEHAENE 3. místopředseda	EPP, BE
Ivaylo KALFIN 4. místopředseda	S&D, BG
Čeští členové parlamentního výboru	
Jiří HAVEL	S&D, CZ
Vladimír REMEK	GUE/NGL, CZ

Výbor pro rozpočtovou kontrolu (CONT), 29 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Luigi DE MAGISTRIS	ALDE, IT
Místopředsedové výboru	
Bart STAES 1. místopředseda	Greens/EFA, BE
Jean Pierre AUDY 2. místopředseda	EPP, FR
Boguslaw LIBERADZKI 3. místopředseda	S&D, PL
Tamas DEUTSCH 4. místopředseda	EPP, HU
Čeští členové ve výboru	
Andrea ČEŠKOVÁ	ECR, CZ

Výbor pro hospodářství a měnu (ECON), 48 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předsedkyně výboru	
Sharon BOWLES	ALDE, UK
Místopředsedové výboru	
José Manuel GARCÍA-MARGALLO 1. místopředseda	EPP, ES
Arlene McCARTHY 2. místopředsedkyně	S&D, UK
Theodor Dumitru STOLOJAN 3. místopředseda	EPP, RO
Edward SCICLUNA 4. místopředseda	S&D, MT
Čeští členové parlamentního výboru	
Ivo STREJČEK	ECR, CZ

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci (EMPL), 50 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předsedkyně výboru	
Pervenche BERES	S&D, FR
Místopředsedové výboru	
Elizabeth LYNNE 1. místopředsedkyně	ALDE, UK
Ilda FIGUEREIDO 2. místopředsedkyně	GUE/NGL, PT
Elisabeth SCHROEDTER 3. místopředsedkyně	Greens/EFA, DE
Thomas MANN 4. místopředseda	EPP, DE
Čeští členové parlamentního výboru	
Milan CABRNOCH	ECR, CZ
Richard FALBR	S&D, CZ

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (ENVI), 64 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Jo LEINEN	S&D, DE
Místopředsedové výboru	
Corinne LEPAGE 1. místopředsedkyně	ALDE, FR
Carl SCHLYTER 2. místopředseda	Greens/EFA, SE
Boguslaw SONIK 3. místopředseda	EPP, PL
Dan JORGENSEN 4. místopředseda	S&D, DK
Čeští členové parlamentního výboru	
Miroslav OUZKÝ	ECR, CZ
Pavel POC	S&D, CZ

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE), 55 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předsedkyně výboru	
Herbert REUL	EPP, DE
Místopředsedové výboru	
Patrizia TOIA 1. místopředsedkyně	S&D, IT
Jens ROHDE 2. místopředseda	ALDE, DK
Anni PODIMATA 3. místopředsedkyně	S&D, EL
Evžen TOŠENOVSKÝ 4. místopředseda	ECR, CZ
Čeští členové parlamentního výboru	
Jan BŘEZINA	EPP, CZ
Miloslav RANSDORF	GUE/NGL, CZ

Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO), 39 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Malcolm HARBOUR	ECR, UK
Místopředsedové výboru	
Eija-Riitta KORHOLA 1. místopředsedkyně	EPP, FI
Bernadette VERGNAUD 2. místopředsedkyně	S&D, FR
Lara COMI 3. místopředsedkyně	EPP, IT
Louis GRECH 4. místopředseda	S&D, MT
Čeští členové parlamentního výboru	
Zuzana ROITHOVÁ	EPP, CZ
Edvard KOŽUŠNÍK	ECR, CZ

Výbor pro dopravu a cestovní ruch (TRAN), 45 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Brian SIMPSON	S&D, UK
Místopředsedové výboru	
Dominique RIQUET 1. místopředseda	EPP, FR
Peter van DALEN 2. místopředseda	ECR, NL
Silvia-Adriana ȚICĂU 3. místopředsedkyně	SD, RO
Dieter-Lebrecht KOCH 4. místopředseda	EPP, DE
Čeští členové parlamentního výboru	
Olga SEHNALOVÁ	S&D, CZ
Jaromír KOHLÍČEK	GUE/NGL, CZ

Výbor pro regionální rozvoj (REGI), 49 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předsedkyně výboru	
Danuta HÜBNER	EPP, PL
Místopředsedové výboru	
Georgios STAVRAKAKIS 1. místopředseda	S&D, GR
Markus PIEPER 2. místopředseda	EPP, DE
Filiz Hakaeva HYUSMENOVA 3. místopředsedkyně	ALDE, BG
Michail TREMOPOULOS 4. místopředseda	Greens/EFA, GR
Čeští členové parlamentního výboru	
Zuzana BRZOBOHATÁ	S&D, CZ
Oldřich VLASÁK	ECR, CZ

Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova (AGRI), 45 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Paolo DE CASTRO	S&D, IT
Místopředsedové výboru	
Rareș-Lucian NICULESCU 1. místopředsedkyně	EPP, RO
José BOVÉ 2. místopředseda	Greens/EFA, FR
Janusz WOJCIECHOWSKI 3. místopředseda	ECR, PL
Marit PAULSEN 4. místopředsedkyně	ALDE, SE
Čeští členové ve výboru	
Hynek FAJMON	ECR, CZ
Robert DUŠEK	S&D, CZ

Výbor pro rybolov (PECH), 24 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předsedkyně výboru	
Carmen FRAGA-ESTEVEZ	EPP, ES
Místopředsedové výboru	
Struan STEVENSON 1. místopředseda	ECR, UK
Alain CADEC 2. místopředseda	EPP, FR
Guido MILANA 3. místopředseda	S&D, IT
Carl Christoffer HAGLUND 4. místopředseda	ALDE, FI

Výbor pro kulturu a vzdělávání (CULT), 32 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předsedkyně výboru	
Doris PACK	EPP, DE
Místopředsedové výboru	
Helga TRÜPEL 1. místopředsedkyně	Greens/EFA, DE
Timo SOINI 2. místopředseda	EFD, FI
Lothar BISKY 3. místopředseda	GUE/NGL, DE
Morten LØKKEGAARD 4. místopředseda	ALDE, DK

Výbor pro právní záležitosti (JURI), 25 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Klaus-Heiner LEHNE	EPP, DE
Místopředsedové výboru	
Luigi BERLINGUER 1. místopředseda	S&D, IT
Raffaele BALDASSARRE 2. místopředseda	EPP, IT
Evelyn REGNER 3. místopředsedkyně	S&D, AT
Sebastian Valentin BODU 4. místopředseda	EPP, RO
Čeští členové parlamentního výboru	
Jiří MAŠTÁLKA	GUE/NGL, CZ

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE), 55 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Juan Fernando LOPEZ AGUILAR	S&D, ES
Místopředsedové výboru	
Kinga GÁL 1. místopředsedkyně	EPP, HU
Sophia INT VELD 2. místopředsedkyně	ALDE, NL
Salvatore IACOLINO 3. místopředseda	EPP, IT
Kinga GONCZ 4. místopředsedkyně	S&D, HU

Výbor pro ústavní záležitosti (AFCO), 25 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Carlo CASINI	EPP, IT
Místopředsedové výboru	
Zita GURMAI 1. místopředsedkyně	S&D, HU
Rafał Kazimierz TRZASKOWSKI 2. místopředseda	EPP, PL
Morten MESSERSCHMIDT 3. místopředseda	EFD, DK
Syed KAMALL 4. místopředseda	ECR, UK

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví (FEMM), 35 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předsedkyně výboru	
Eva-Britt SVENSSON	GUE/NGL SE
Místopředsedové výboru	
Livia JÁRÓKA 1. místopředsedkyně	EPP, HU
Edite ESTRELA 2. místopředsedkyně	S&D, PT
Elisabeth MORIN-CHARTIER 3. místopředsedkyně	EPP, FR
Barbara MATERA 4. místopředsedkyně	EPP, IT

Výbor pro petice (PETI), 35 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předsedkyně výboru	
Erminia MAZZONI	EPP, IT
Místopředsedové výboru	
Chrysoula PALIADELI 1. místopředsedkyně	S&D, EL
Willy MEYER 2. místopředseda	GUE/NGL, ES
Carlos José ITURGAIZ ANGULO 3. místopředseda	EPP, ES
Ágnes HANKISS 4. místopředsedkyně	EPP, HU

Podvýbor pro lidská práva (DROI), 30 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předsedkyně výboru	
Heidi Anneli HAUTALA	Greens/EFA, FI
Místopředsedové výboru	
Andrzej GRZYB 1. místopředseda	EPP, PL
Laima Liucija ANDRIKIENE 2. místopředsedkyně	EPP, LT
Metin KAZAK 3. místopředsedkyně	ALDE, BG
Hlasování odloženo na 31.8.2009 4. místopředseda(kyně)	

Podvýbor pro bezpečnost a obranu (SEDE), 30 členů

Jméno	Politická strana, národnost
Předseda výboru	
Arnaud DANJEAN	EPP, FR
Místopředsedové výboru	
Kyriakos MAVRONIKOLAS 1. místopředsedkyně	S&D, CY
Norika NICOLAI 2. místopředsedkyně	ALDE, RO
Justas Vincas PALECKIS 3. místopředseda	S&D, LT
Krzysztof LISEK 4. místopředseda	EPP, PL

Použité zdroje:

- Bláhová, M.: Politické skupiny v Evropském parlamentu, Parlamentní institut, Praha, 2006
- Dočkal, V., Kaniok, P., Závěšický, J.: Evropský parlament, Mezinárodní politologický ústav Masarykovy univerzity, Brno 2007
- Evropský parlament: Jednací řád, 7. volební období, červenec 2009
- Fiala, P., Mareš, M., Sokol, P.: Eurostrany, Politické strany na evropské úrovni, Barrister & Principal, Brno 2007
- Hix, S., Lord, Ch.: Political parties in the European Union, Macmillan, London 1997
- Hloušek, V., Kaniok, P. (eds), Jarošová, P., Kozlová, M., Potůček, M., Votrubová, Z.: Evropské politické strany po východním rozšíření Evropské unie, Masarykova univerzita, Brno 2007
- Lequesne, Ch., Rovná, L. (eds): Zastoupení evropské pětadvacítky v Evropském parlamentu, CeFReS, Praha 2005
- Šlosarčík, I.: Politický a právní rámec evropské integrace, EUROPEUM, Praha 2005

- Evropský parlament: <http://www.europarl.europa.eu/>
- Euractiv: www.euractiv.com
- Europolitics: www.europolitics.info
- EUobserver: <http://euobserver.com/>

- EPP: <http://www.eppgroup.eu/>
- S&D: <http://www.socialistgroup.eu/>
- ALDE: <http://www.alde.eu/>
- Greens/EFA: <http://www.greens-efa.org/>
- GUE/NGL: <http://www.guengl.eu>